

Zniszcz płęć

Lena Kafka

2016

Spis treści

Płeć jako narzędzie władzy	3
Czym jest to, co ma być zrobione	4
Żadnego chowania się, żadnych panów	4

Płeć jako narzędzie władzy

Płeć to hierarchia, kolejne narzędzie władzy, które rozróżnia i kategoryzuje ciała/osoby. Ciała są podzielone na płcie na podstawie wyglądu, zachowania, pozycji ekonomicznej/społecznej/kulturowej i innych. Kategorie są ułożone w hierarchię, w której mężczyźni i ich praca jest bardziej ceniona niż kobiety i ich praca (praca domowa, opieka nad młodzieżą/osobami starszymi, praca psychologiczna/społeczna, usługi gastronomiczne, handel detaliczny, wszystkie prace oparte na pracy emocjonalnej itp.).

Płeć używa swoich kategorii, aby odgrywać rolę w rządzeniu sferą społeczną w celu zachowania jej reprodukcji. Tworzy podział pracy ze względu na płeć, między męską i żeńską, „mężczyzną” i „kobietą”. Praca kobiet jest mniej ceniona i opłacana, a w przypadku większości prac domowych wcale. Wyceniając pracę kobiet mniej niż tę wykonywaną przez mężczyzn, próbują się je ekonomicznie uzależnić od mężczyzn w ramach klasy robotniczej. Obowiązkowe poleganie na związkach heteroseksualnych jest tak stare jak cywilizacja i społeczeństwo klasowe. Kobiety są zmuszane, strukturalnie oraz interpersonalnie, do związków z mężczyznami w celu przetrwania i reprodukcji cywilizacji. Jak ujęto to w „Against the Couple-Form”,

„zamiast z esencjalistycznej koncepcji, kategoria kobiet wywodzi się z płciowej metody wyzysku i sprowadza pewne rodzaje pracy do prywatnej, nieodpłatnej strefy”.

Sfery pracy reprodukcyjnej.

Wyzysk ekonomiczny nie jest jedynym sposobem, w jaki rządzi nami płeć. Na poziomie społecznym płeć wyznacza standardy i normy dla naszych ciał i zachowań. Ciała są klasyfikowane w oparciu o drugorzędne cechy płciowe, głos, zachowania, ubiór/ estetykę/pochodzenie etniczne itp. Oczekiwania te różnią się w zależności od sytuacji i pozycji społecznej/kulturowej. Płeć reguluje ciała według pewnych norm, które mają być interpretowane na określone kategorie (mężczyzna/kobieta itp.). Normy te reguluje ściślejsza interpretacja dla kobiet i surowsza kara za ich przekroczenie. To właśnie płeć każe kobietom myśleć, że jesteśmy za mało lub za bardzo trochę czymś jednym, a trochę drugim. Płeć reguluje to jak się poruszamy („w nocy nie jest bezpiecznie”) i nasze możliwości („to nie jest to, co robią kobiety”, „kobiety nie powinny robić tego czy tamtego”). Płeć wytwarza nasze lęki/pragnienia bycia „męskimi” i „kobięcymi”, aby sprostać kapitalistycznemu ideałowi łatwych do zidentyfikowania, kategoryzowania i przewidywalnych ciał i działań. *Płeć rządzi sferą społeczną.*

Zarządzanie i płeć definiują wszystkie aspekty hierarchii cywilizacji. Zarządzanie to regulacja, normalizacja i (re)produkcja ciał/ludzi i terytorium. Czyni to poprzez więzienia, policję, nadzór, granice, płeć, pracę, eksmisje, szkołę, rasizm, zadłużenie, ksenofobię itp., tworząc klasę tych, którzy korzystają, i klasę tych, którzy cierpią.

Czym jest to, co ma być zrobione

Każdy w środowisku wie, że trzeba "robić totalną rozwałkę" (make total destroy), znieść cokolwiek, rozbić to czy tamto. Płeć to tylko kolejny aparat, który należy rozbić, spalić i rozrzucić pozostałości. Aby zniszczyć taki aparat, musimy zniszczyć jego korzenie. Lecz po drodze jest gleba, która zakrywa je i chroni. Policja, rasiści, mizogini – patriarchowie wszelkiej maści – to jest gleba, którą musimy przekopać.

Łatwiej powiedzieć niż zrobić. Konfrontacja z policją wymaga bojowości (czujność + świadomość + wiedza taktyczna), a bojowość ta wymaga zaangażowania i przygotowania, na które wiele osób nie jest gotowych. W większości „środowisk postępowych” przejście do ofensywy jest postrzegane jako pochopne, nierozważne lub w najgorszym przypadku jako reakcyjne. Rewolucjoniści wiedzą, że ci, którzy czekają, aż uderzy ich ofensywa państwa, którzy czekają, aż jakaś tragedia zostanie wykorzystana jako dźwignia i usprawiedliwienie reform, są prawdziwymi reakcjonistami. Rewolucjoniści muszą wyjść poza półśrodki, poza reformy, ustępstwa i wycofywanie się, i naciskać na oderwanie się od normalności codziennego życia. Musimy dążyć do powstania przeciwko wszelkiej władzy.

„Insurekcja Która Nadchodzi” stwierdza: „Celem każdej insurekcji jest aby stała się ona nieodwracalna”. Odnalezienie się w takiej nieodwracalnej sytuacji oznacza wykopanie korzeni i rozmontowanie patriarchy oraz wszystkich innych form hierarchii. Mówiąc bardziej realnie, oznacza to, że mamy społeczności i przestrzenie, które są nie tylko bezpieczne, ale także stanowią zagrożenie dla tych, którzy sprzeciwiają się naszym pragnieniom i naszym przestrzeniom. To nie tylko bezpieczna przestrzeń dla grupy czytelniczej, ale odzyskane terytorium zdolne do zaspokojenia potrzeb klasy robotniczej/kobiet/wykluczonych (wolne od przemocy wynikającej z istnienia płci). Te przestrzenie nie spadną nam z nieba. Stanie się to poprzez okupację pogranicza i miejsc produkcji lub mniej formalnych terytoriów oporu, takich jak grupa przyjaciół, którzy trzymają się razem, stworzymy lub odzyskamy przestrzeń dla wszystkich.

Żadnego chowania się, żadnych panów

Nasza insurekcja wymierzona w płęć nie może kończyć się tylko na samoidentyfikacji płci czy nowej liście terminów, których wszyscy powinni się nauczyć i szanować. Insurekcja musi przekroczyć te granice, aby swobodniej bawić się działaniem, zachowaniem, seksualnością itp. Tak, aby robienie lub czerpanie przyjemności z tego czy innego nie wtlaczało cię do jakiejś ograniczającej roli.

Być wolnym od rządzenia pociąga za sobą bycie wolnym od płci. Bycie wolnym od płci wymaga bycia wolnym od kategoryzacji, normalizacji i wyzysku rządzenia.

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Lena Kafka
Zniszcz płęć
2016

<https://czarnateoria.noblogs.org/general/lena-kafka-zniszcz-plec/>

pl.anarchistlibraries.net